

Sygn. akt XXIII Ga 843/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie :

Przewodniczący: SSO Andrzej Sobieszczański (spr.)

Sędziowie: SO Renata Puchalska

SO Jolanta Stępień - Kordiał

Protokolant: sekr. sądowy Hanna Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2012 r. w W.

sprawy z wniosku Skarbu Państwa reprezentowanego przez Dyrektora Izby Celnej w W.

z udziałem P. Ż.

o wpis do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W.

z dnia 27 marca 2012 r. sygn. akt WA XIV Ns Rej KRS (...)

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w W., pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

Sygnatura akt XXIII Ga 843/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Skarb Państwa — Dyrektor Izby Celnej w W. złożył wniosek do Krajowego Rejestru Sądowego o wpisanie do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych wierzytelności dłużnika P. Ż. w kwocie 49 zł. Do wniosku dołączony został tytuł wykonawczy (...)z dnia 6 kwietnia 2011 r.

Postanowieniem z dnia 27 marca 2012 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. wpisał P. ż. do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych z tytułu wierzytelności na kwotę 49 zł.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że na mocy art. 56 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r., o Krajowym Rejestrze Sądowym na wniosek wierzyciela posiadającego tytuł wykonawczy wystawiony przeciwko osobie fizycznej wpisuje się do rejestru dłużników niewypłacalnych dłużnika, który w terminie 30 dni od daty wezwania do spełnienia świadczenia nie zapłacił należności stwierdzonej tytułem wykonawczym.

Rejestr dłużników niewypłacalnych spełnia funkcję ewidencyjną i informacyjną oraz korzysta z domniemania prawdziwości wpisanych do niego danych (art. 13 ust. 1 U.K.R.S.).

Zatem przesłanką wpisu do RDN jest dysponowanie przez wierzyciela tytułem wykonawczym przeciwko dłużnikowi i wykazanie, że świadczenie stwierdzone tym tytułem nie zostało spełnione w terminie do 30 dni od daty wezwania do zapłaty i wykazanie, że świadczenie nie zostało spełnione w wyznaczonym przez ustawę terminie. Nie jest przedmiotem badania niniejszego postępowania czy świadczenie zostało spełnione później. Niniejsze przesłanki wskazują, iż wpis dłużnika do RDN ma charakter sankcji za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Ujawnione dane świadczą zatem, że dłużnik był ale może już nie jest w zwłoce ze spełnieniem świadczenia.

Wnioskodawca złożył wniosek o wpisanie do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych wierzytelności dłużnika P. Ż. w kwocie 49,00 zł., na podstawie tytułu wykonawczego (...) z dnia 06-04-2011 r., i jednocześnie złożył odpisy dokumentów w postaci tytułu wykonawczego, wezwania do zapłaty, dowodu doręczenia wezwania. W ocenie Sądu wykazał tym samym zasadność złożonego wniosku o wpis dłużnika do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych.

Powyższe postanowienie zaskarżył apelacją w całości P. Ż. wskazując, że w dniu 1 marca 2012 r. dokonał wpłaty kwoty 67, 40 zł wskazanej w tytule wykonawczym będącym podstawą wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Apelacja zasługuje na uwzględnienie, jednakże z innych względów niż przedstawione w uzasadnieniu złożonego środka odwoławczego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż możliwość dokonania wpisu do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych uwarunkowana jest koniecznością zaistnienia przesłanek z art. 56 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Przepis ten stanowi, że na wniosek wierzyciela posiadającego tytuł wykonawczy wystawiony przeciwko osobie fizycznej wpisuje się do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych dłużnika, który w terminie 30 dni od daty wezwania do spełnienia świadczenia nie zapłacił należności stwierdzonej tym tytułem wykonawczym. Uznać zatem należało, iż okolicznościach niniejszej sprawy zachodziły przesłanki do dokonania przedmiotowego wpisu.

Wskazać jednak tu należy, iż zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 9 kwietnia 2008 r. w sprawie II PK 280/07, sąd drugiej instancji bez względu na stanowisko stron oraz zakres zarzutów powinien zastosować właściwe przepisy prawa materialnego, a więc także usunąć ewentualne błędy prawne sądu pierwszej instancji, niezależnie od tego, czy zostały one wytknięte w apelacji. Jak wskazano też w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie III CZP 49/07, sąd apelacyjny - bez względu na stanowisko stron oraz zakres zarzutów - powinien zastosować właściwe przepisy prawa materialnego, a więc także usunąć ewentualne błędy prawne sądu pierwszej instancji, niezależnie od tego, czy zostały one wytknięte w apelacji.

Odnosząc to stanowisko do okoliczności sprawy niniejszej wskazać należy, że zgodnie z art. 26 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji organ egzekucyjny wszczyna egzekucję administracyjną na wniosek wierzyciela i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego, sporządzonego według ustalonego wzoru. Z powyższego wynika, iż uprawnienie do wystawienia tytułu wykonawczego stanowi wyłączną kompetencję wierzyciela, występującego w niniejszym postępowaniu równocześnie w roli wnioskodawcy. W konsekwencji nieprawidłowy jest tytuł wykonawczy opatrzony podpisem osoby nie będącej wierzycielem jak i nie mającej umocowania do dokonania tej czynności w imieniu wierzyciela. W niniejszej sprawie do wniosku o wpis do Rejestru Dłużników Niewypłacalnych dołączono tytuł wykonawczy, który nie został podpisany przez wierzyciela, tj. Dyrektora Izby Celnej. Nie można również uznać, że został podpisany przez osobę do tego umocowaną, z uwagi na brak upoważnienia do wystawiania przedstawionego dokumentu. Powyższego braku nie podważa dołączony do wniosku dokument pełnomocnictwa dla D. K. z dnia 12 lutego 2012 r., który wskazuje na powierzenie jej do podpisywania wszelkich dokumentów sporządzanych przez Wydział Egzekucji, w tym — do podpisywania tytułów wykonawczych. Stanowiący jednak podstawę rozpoznawanego wniosku tytuł wykonawczy, opatrzony został datą 6 kwietnia 2011 r. W konsekwencji

dokument pełnomocnictwa z dnia 12 lutego 2012 r. nie może wykazywać uprawnień D. K. w zakresie wystawiania tytułów wykonawczych - w dniu wystawienia przedmiotowego tytułu wykonawczego. W tych okolicznościach nie można mówić o zaistnieniu przesłanki z art. 56 ustawy o KRS w postaci złożenia przez wierzyciela tytułu wykonawczego.

Wskazać dodatkowo należy, iż obowiązek sądu rejestrowego w zakresie badania zgodności dołączonych do wniosku dokumentów pod względem treści i formy z przepisami prawa, wynika z art. 23 ust. 1 ustawy o KRS. Tym samym w oparciu o art. 26 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji za niewłaściwą należy uznać ocenę Sądu Rejonowego w zakresie stwierdzenia prawidłowości przedłożonego tytułu wykonawczego.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. 694⁷ k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego, stosownie do treści art. 108 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy pozostawił Sądowi pierwszej instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.